

ПЕРСПЕКТИВИ РЕФОРМУВАННЯ СИСТЕМИ ЕКОЛОГІЧНОГО ОПОДАТКУВАННЯ В УКРАЇНІ З УРАХУВАННЯМ ДОСВІДУ ЄС

PROSPECTS FOR ECONOMIC TAXATION REFORM IN UKRAINE ACCORDING TO THE EU EXPERIENCE

Статтю присвячено дослідженню можливостей розвитку системи екологічного оподаткування в Україні в умовах гармонізації вітчизняного та європейського податкового законодавства. Проведено аналіз європейського досвіду екологічного оподаткування та виокремлено основні групи екологічних податків у країнах Європи. Розглянуто можливість застосування заходів щодо реформування системи екологічного оподаткування в Україні та гармонізації податкової системи виходячи з досвіду держав, що досягли значних успіхів у цьому напрямі. Виявлено проблеми в системі вітчизняного екологічного оподаткування та запропоновано способи їх вирішення з урахуванням досвіду європейських країн.

Ключові слова: екологічне оподаткування, екологічні податки та збори, європейський досвід, гармонізація, екологічна політика країн ЄС.

Статья посвящена исследованию возможностей развития системы экологического налогообложения в Украине в условиях гармонизации отечественного и европейского налогового законодательства. Проведен анализ европейского опыта экологического налогообложения и выделены основные группы экологических налогов в странах Европы. Рассмотрена возможность применения мер по реформированию системы

экологического налогообложения в Украине и гармонизации налоговой системы исходя из опыта государств, достигших значительных успехов в этом направлении. Выявлены проблемы в системе отечественного экологического налогообложения и предложены способы их решения с учетом опыта европейских стран.

Ключевые слова: экологическое налогообложение, экологические налоги и сборы, европейский опыт, гармонизация, экологическая политика стран ЕС.

The article is devoted to research of possibilities of development of the system of ecological taxation in Ukraine in conditions of harmonization of domestic and European tax legislation. The analysis of the European experience of environmental taxation has been carried out and the main groups of environmental taxes in the countries of Europe have been identified; the possibility of applying measures to reform the system of environmental taxation has been carried out and the direction are considered. Problems in the system of domestic ecological taxation are revealed and ways of their solution are offered taking into account the experience of European countries.

Key words: ecological taxation, environmental taxes and fees, European experience, harmonization, ecological policy of EU countries.

УДК 336.221.4

Самусевич Я.В.

к.е.н.

Сумський державний університет

Солодуха М.В.

студентка

Сумський державний університет

Теницька І.А.

студентка

Сумський державний університет

Постановка проблеми. Спрямування політики України на євроінтеграцію вимагає певних змін податкової системи, які повинні наблизити нашу державу до рівня розвитку країн Європи. Однією з умов гармонізації системи оподаткування є реконструювання екологічної політики держави. Актуальність проблеми екологічного оподаткування та низька ефективність цього інструменту в регулюванні рівня екологічної безпеки в Україні змушують звертатися до досвіду розвинених країн, насамперед Європейського Союзу, де застосування таких податків є ефективним. Важливо враховувати зарубіжний досвід застосування екологічних податків та зборів під час розроблення заходів з удосконалення екологічного оподаткування в Україні. Саме тому постає нагальна проблема оцінювання специфіки вітчизняної екологічної політики по відношенню до країн ЄС та вирішення проблем гармонізації системи екологічного оподаткування.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Дослідженню теоретичних принципів екологічних податків присвячено праці зарубіжних учених А. Пігу [3], У. Баумоля [4], а також вітчизняних науковців Т.П. Галушкіної [6], О.Л. Кашенко [5]. Питанням практичного впровадження ефективного

екологічного регулювання присвячено праці українських учених О.О. Веклич [7], О.Н. Гаркушенко [7], С.М. Козьменко [9].

Постановка завдання. Мета статті – здійснити аналіз екологічної політики країн Європи та України та визначити роль системи екологічних податків у забезпеченні доходної та видаткової частин бюджету, а також виокремити основний вектор екологічної реформи в Україні в контексті сучасних тенденцій гармонізації податкового та екологічного законодавства в країнах ЄС.

Виклад основного матеріалу дослідження. У країнах Європи екологічні податки все частіше використовуються для впливу на поведінку економічних суб'єктів незалежно від платників – виробників чи споживачів. Європейський Союз віддає перевагу податковим інструментам, оскільки вони забезпечують гнучкі та економічно вигідні засоби для посилення принципу «забруднювач платить» та досягнення цілей екологічної політики. Такі податки також генерують доходи, які потенційно можуть бути використані урядом для збільшення своїх витрат на охорону навколишнього середовища або ефективно управління природними ресурсами.

Для деталізації проблеми та розроблення шляхів гармонізації екологічного оподаткування європейських країн та України проаналізовано міжнародні дані щодо надходжень екологічного податку та його частки в податкових надходженнях (табл. 1).

Рівень податкових платежів від сплати екологічного податку в Україні значно нижчий, аніж у всіх країнах ЄС. Навіть якщо порівняти надходження екологічного податку Мальти та Ісландії, країн ЄС із найменшим надходженням екологічного податку, то в Україні в 2016 р. такі платежі менші на 100 та 120 млн. євро відповідно. Частка екологічного податку в податкових надходженнях бюджету в Україні також найменша – 0,5–1,3%, тоді як у таких європейських країнах, як Латвія та Словенія, цей показник досягає 10–13%, у

Польщі – майже 8%. Відповідно до даних табл. 1, можемо стверджувати, що основна мета європейських країн в екологічній сфері полягає у скороченні негативного впливу людини на навколишнє природне середовище шляхом збільшення податкового навантаження.

Аналізуючи причини таких суттєвих відмінностей податкових надходжень екологічного податку в європейських країнах та Україні, розглянемо класифікацію екологічних податків, які затверджені в країнах ЄС (рис. 1).

Відзначимо, що найбільш поширеними в країнах Європи є транспортні податки, які становлять 23% від загальної величини екологічних надходжень, та енергетичні податки – 72%.

Із рис. 1 видно, що частково складники екологічного податку країн ЄС та України співпадають.

Таблиця 1

Показники екологічного оподаткування у країнах Європи за 2014–2016 рр.

Країна	Надходження екологічного податку, млн. євро			Частка екологічного податку у ПН*, %			Частка податків на енергію в ЕП*, %			Частка податків на забруднення в ЕП, %		
	2014	2015	2016	2014	2015	2016	2014	2015	2016	2014	2015	2016
Бельгія	8337,3	8659,4	9376,8	4,33	4,43	4,74	60	61	64	-	-	-
Болгарія	1167,8	1315,6	1334,3	9,61	10,00	9,57	87	88	86	-	-	-
Чехія	3281,3	3490,6	3725,4	6,18	6,08	6,07	93	93	93	1	1	1
Данія	10621,6	10847,4	11065,4	8,02	8,42	8,43	58	56	55	3	3	3
Німеччина	58292,0	58064,0	58461,0	5,02	4,79	4,60	84	83	83	0	0	0
Естонія	533,1	562,8	645,2	8,22	8,14	8,81	87	87	88	8	8	8
Ірландія	4638,9	4924,9	5060,4	8,04	7,88	7,73	60	61	61	1	1	1
Греція	6628,0	6749,0	6656,0	9,55	9,63	9,09	80	80	79	0	0	0
Іспанія	19382,0	20857,0	20640,0	5,41	5,59	5,41	83	84	83	3	4	4
Франція	43497,0	47285,0	49741,0	4,26	4,53	4,69	80	82	83	6	5	5
Хорватія	1379,9	1502,9	1625,7	8,69	9,11	9,28	73	75	75	0	0	0
Італія	58175,0	56068,0	58756,0	8,26	7,84	8,16	82	81	81	1	1	1
Кіпр	536,8	252,3	536,6	9,14	8,91	8,82	77	77	77	0	0	0
Латвія	853,6	892,1	908,9	11,96	12,92	11,57	85	85	85	-	-	-
Литва	633,9	691,5	747,9	6,24	6,33	6,41	92	90	91	3	2	2
Люксембург	975,3	948,5	928,9	5,03	4,74	4,42	92	91	91	-	-	-
Угорщина	2760,1	2960,3	3135,1	6,85	6,87	7,00	72	72	73	-	-	-
Мальта	239,23	268,9	276,7	8,4	8,78	8,28	54	51	52	7	8	7
Нідерланди	22256,0	22952,0	23701,0	8,83	8,88	8,58	57	56	56	-	-	-
Австрія	7973,4	8201,9	9382,6	5,51	5,43	5,53	63	64	63	1	1	1
Польща	10581,9	11423,3	11579,8	7,83	7,97	7,91	86	85	86	-	-	-
Португалія	3933,9	4341,6	4796,4	6,13	6,52	7,02	73	73	73	0	0	0
Румунія	3493,1	3888,3	3962,9	8,45	8,65	8,99	88	89	90	0	0	0
Словенія	1452,7	1509,4	1563,9	10,51	10,54	10,48	84	84	85	2	2	2
Словаччина	1349,4	1392,5	1467,4	5,68	5,47	5,58	87	88	89	2	1	1
Фінляндія	5957,0	6116,0	6708,0	6,60	6,62	7,03	67	68	68	1	1	1
Швеція	9535,5	9931,2	10349,7	5,11	5,07	4,99	79	79	79	1	1	1
ВБ	55671,6	63764,7	58265,0	7,18	7,11	6,94	-	-	-	3	2	2
Ісландія	220,6	363,4	300,64	4,41	4,75	3,18	-	-	-	9	9	10
Норвегія	8817,5	8234,7	8136,18	6,03	6,15	6,23	-	-	-	3	3	3
Україна	307,4	111,07	176,28	1,314	0,530	0,766	-	-	-	-	-	-

*ПН – податкові надходження; ЕП – екологічний податок.

Джерело: складено авторами на основі [1]

Рис. 1. Класифікація екологічних податків країн Європейського Союзу

Джерело: складено авторами за даними [2]

Так, податок на забруднення навколишнього природного середовища є аналогічним компонентом екологічного податку в Україні – податку на викиди в атмосферне повітря, скиди у водні об'єкти та податку від розміщення відходів.

Варто зазначити, що в Україні також є транспортний податок, рентна плата за користування надрами, але вони не передбачають екологічної компоненти, як у країнах Європи.

Порівнювати обсяги надходжень від екологічних податків у ЄС та Україні не є коректним. У європейських країнах такі надходження становлять велику частку в доходній частині бюджету, за допомогою яких фінансуються першочергові природоохоронні заходи (табл. 2). Європейська практика передбачає фінансування природоохоронних заходів за рахунок чотирьох секторів: державного управління (пряме фінансування заходів), домашніх господарств (установлення окремою групою зацікавлених осіб альтернативного джерела енергії для власного споживання), виробників послуг з охорони довкілля та представників бізнесу (надання грантової підтримки у сфері захисту довкілля).

Аналізуючи дані табл. 2, можна стверджувати, що країнами-лідерами щодо обсягів фінансування

є Великобританія, Німеччина та Франція. За рівнем видатків із нашою країною можна порівняти такі європейські країни, як Латвія, Литва та Словенія. Вони спрямовують на заходи з охорони навколишнього середовища 1–2% загальних державних витрат, а Україна – лише до 1%.

Найбільшу частку видатків, які спрямовуються на поводження з відходами, виділяють уряди Великобританії, Іспанії, Італії та Франції. Лідерами видатків у сферу управління стічними водами стали Ірландія (50%) та Люксембург (54%). Угорщина та Словенія значно скоротили обсяг витрачених грошових коштів у 2016 р. на управління стічними водами з 42% до 18%, з 56% до 37% відповідно порівняно з попереднім роком. Також варто відзначити, що урядом Угорщини було прийнято рішення про збільшення на 23% видатків на скорочення рівня забруднення.

Важливим показником є співвідношення надходжень екологічного податку та видатків держави на охорону навколишнього природного середовища. У країнах Європи надходження від екологічного податку не тільки покривають витрати на природоохоронні заходи, а й виступають механізмом

Частка видатків на охорону довкілля у загальних державних видатках та за сегментами спрямування у країнах Європи за 2014–2016 рр., %

Країна	Частка видатків на охорону довкілля у державних видатках			Частка видатків на поводження з відходами			Частка видатків на управління стічними водами			Частка видатків на зменшення забруднення довкілля			Частка видатків на захист біорізноманіття та ландшафту		
	2014	2015	2016	2014	2014	2016	2014	2015	2016	2014	2015	2016	2014	2015	2016
Бельгія	1,8	1,6	1,6	50	21	56	7	10	11	21	15	11	7	6	7
Болгарія	1,6	1,9	1,8	95		86	0	1	1	-	-	-	-	1	0
Чехія	2,5	2,6	1,9	30	3	37	35	43	27	3	2	1	28	21	27
Данія	0,8	0,8	0,8	5	14	6	2	2	2	14	14	12	46	47	48
Німеччина	1,4	1,3	1,4	28	27	27	24	23	23	27	27	28	8	8	8
Естонія	1,6	1,7	1,4	25	12	32	13	9	13	12	10	6	17	15	16
Ірландія	1,4	1,2	1,2	1	7	1	54	47	50	7	8	8	27	31	28
Греція	2,9	2,7	3,2	45	43	41	12	10	9	43	46	48	0	0	0
Іспанія	2,0	2,0	1,9	57	3	59	16	16	16	3	3	3	12	12	10
Франція	1,8	1,8	1,7	51	8	52	21	20	20	8	8	7	8	9	8
Хорватія	0,8	1,2	1,4	0	1	0	0	0	0	1	1	1	31	26	24
Італія	1,8	1,9	1,8	65	4	65	4	4	4	4	5	5	20	20	20
Кіпр	0,5	0,9	0,7	95	5	81	0	25	0	5	4	16	0	2	2
Латвія	1,8	1,7	1,4	50	23	64	9	8	6	23	23	17	3	4	5
Литва	1,6	1,5	1,4	57	5	79	2	2	1	5	0	0	12	7	4
Люксембург	2,4	2,4	2,2	24	14	26	48	47	54	14	16	5	11	10	10
Угорщина	2,4	2,4	1,1	21	19	28	47	42	18	19	11	34	6	6	11
Мальта	3,6	4,9	2,7	52	3	60	29	28	20	3	4	1	15	10	18
Нідерланди	3,2	3,4	3,1	35	19	36	32	32	35	19	17	19	11	16	7
Австрія	0,9	0,8	0,8	11	38	12	29	26	29	38	37	33	4	5	6
Польща	1,5	1,4	1,0	15	12	21	45	40	27	12	11	13	3	4	6
Португалія	1,1	1,3	1,3	41	5	39	26	21	20	5	7	7	16	16	15
Румунія	2,3	2,8	1,8	42	42	47	15	12	22	42	37	28	0	0	1
Словенія	2,0	2,1	1,2	10	11	19	64	56	37	11	7	10	7	6	11
Словаччина	2,0	2,2	1,6	62	4	56	15	14	12	4	4	6	6	9	7
Фінляндія	0,4	0,4	0,4	11	31	15	0	0	0	31	29	35	17	16	14
Швеція	0,6	0,6	0,6	53	2	54	0	0	0	2	3	4	10	11	14
ВБ	1,9	1,8	1,8	77	3	78	0	0	0	3	3	1	3	4	4
Ісландія	1,4	1,4	1,3	66	0	61	0	0	0	0	0	0	26	30	30
Норвегія	1,8	1,8	1,8	23	14	23	44	46	46	14	13	12	5	5	5
Україна	0,7	0,8	0,7	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-

Джерело: складено авторами на основі [1]

накопичення бюджетних коштів; в Україні ж такий механізм не діє.

Уряду нашої країни необхідно приймати рішучі та комплексні дії для запобігання шкідливому впливу на навколишнє середовище та для уповільнення кліматичних змін. Для цього необхідно перейняти досвід ЄС та гармонізувати Податковий кодекс у частині екологічного оподаткування.

У контексті ефективних заходів гармонізації системи екологічного оподаткування нами було визначено основні проблеми екологічного оподаткування в Україні:

1. відсутність цільового спрямування екологічного податку та його розподілу екологічних податкових надходжень між бюджетами різних рівнів;

2. зарахування податкових надходжень від екологічного податку до бюджету, що унеможливило спрямування таких платежів на заходи щодо вирішення проблем навколишнього природного середовища;

3. екологічний податок не виконує компенсаційної та фіскальної функцій. Так, у країнах ЄС податкові надходження з екологічного податку перевищують видатки, а також такий податок формує 8–13% усіх податкових надходжень. Україна за аналізованими показниками навіть не наближається до країн ЄС із найнижчим їх рівнем, а видатки на природоохоронні заходи навіть перевищують суми екологічних податкових платежів;

4. низькі ставки екологічного податку, які не стимулюють суб'єктів господарювання модерні-

зувати своє виробництво та використовувати альтернативні джерела енергії.

Антропогенний вплив на навколишнє природне середовище невід'ємно пов'язаний з економічним розвитком нашої країни. З огляду на це, екологічні податки мають бути передусім спрямовані на відновлення національних природних.

Шляхом вирішення визначених проблем може стати гармонізація системи екологічного оподаткування в Україні відповідно до законодавства країн ЄС. Історично ЄС є орієнтиром країн із менш дієвою системою екологічного регулювання.

Перш ніж упроваджувати систему пільг та субсидій, змінювати розмір ставок та базу оподаткування, а також розробляти нові форми звітності відповідно до нормативно-правових документів ЄС, необхідно організувати механізм фінансування природоохоронних заходів за рахунок екологічного податку в Україні.

Наприклад, у Швеції була створена Комісія з питань екологічного оподаткування, основною метою створення якої є дослідження необхідності функціонування визначеного податку та можливість збільшення або зменшення ставки податку для різних сфер, що стало початком індексації податків із метою уникнення ослаблення стимулів. Урядом Румунії був створений Фонд екології, основне завдання якого полягає у реалізації пріоритетних природоохоронних проектів та контролі над дотриманням ієрархії розподілу грошових коштів на природоохоронні заходи – від стратегічного напрямку розвитку до заходів із менш серйозним загрозами довкіллю.

Для акумулювання коштів від екологічних надходжень в Україні існує необхідність створити екологічний фонд, діяльність якого полягатиме також у розподілі таких надходжень із метою забезпечення вирішення проблем сталості людського розвитку та якості стану навколишнього природного середовища. Специфіку функціонування даного фонду продемонстровано на рис. 2.

Основна мета екологічного фонду полягає у цільовому фінансуванні потреб екологічного розвитку для вирішення нагальних природоохоронних завдань, відновлення природного середовища, компенсації заподіяної шкоди, підвищення здоров'я населення та інших природоохоронних завдань. Запровадження фонду дасть змогу утворити єдину систему, що об'єднує платників податків як основних утворювачів надходжень від використання навколишнього природного середовища й уряду країни, який визначає основні напрями діяльності даного фонду.

Своєю чергою, відповідні міністерства визначають стратегію та напрями діяльності відповідно до спеціалізації. Міністерство екології та природних ресурсів України відповідає за питання підвищення якості природних ресурсів за відповід-

ними видами: атмосферне повітря, водні ресурси, земельні та лісові ресурси. Міністерство охорони здоров'я відповідає за розроблення стратегічного плану дій для підвищення якості життя населення. Державна фіскальна служба України забезпечує повноту надходження екологічних податків. Потенційними напрямами використання коштів екологічного фонду можуть бути:

- перспективні напрями прикладних наукових досліджень із питань забезпечення сталого екологічного розвитку;
- створення нових ресурсозберігаючих і екологічних технологій;
- розроблення і виробництво високоекологічних і ресурсозберігаючих машин та обладнання;
- створення потужних природоохоронних споруд і пристроїв;
- розроблення і виробництво вдосконалених технічних методів та засобів контролю над станом середовища;
- переоснащення мереж контролю над станом природного середовища і розвиток системи екологічного моніторингу;
- здійснення заходів щодо забезпечення вторинного використання відходів;
- здійснення місцевих соціально-екологічних програм;
- субсидії підприємствам за зменшення ресурсоемності виробництва;
- запровадження нових стандартів якості продукції, що дадуть змогу збільшити рівень експорту країни та поліпшити свої позиції на світовому ринку.

Сьогодні важливо оцінити не лише перспективи впровадження даного екологічного фонду, а й наслідки такого рішення. Надходження від екологічного податку спрямовуватимуться на формування окремого фонду, основною метою якого є цільове фінансування за видами, що дасть змогу швидко реагувати на екологічні зміни та зміни людського розвитку. Проте головним питанням залишається не місце акумулювання фінансових ресурсів від надходження екологічного податку, а ефективність витрачання отриманих ресурсів, що свідчить про необхідність приділення уваги питанням прозорості та підзвітності діяльності такого фонду.

Висновки з проведеного дослідження. Основною проблемою екологічного оподаткування в Україні є те, що такі податкові надходження не мають цільового призначення, хоча такі платежі можуть бути використані урядом для збільшення видатків на охорону довкілля або для ефективного управління національними ресурсами. Водночас проаналізований досвід країн ЄС свідчить про ефективне використання екологічних податкових платежів, стягнених із суб'єктів господарювання, причому більша частина таких коштів спрямовується на фінансування природоохоронних

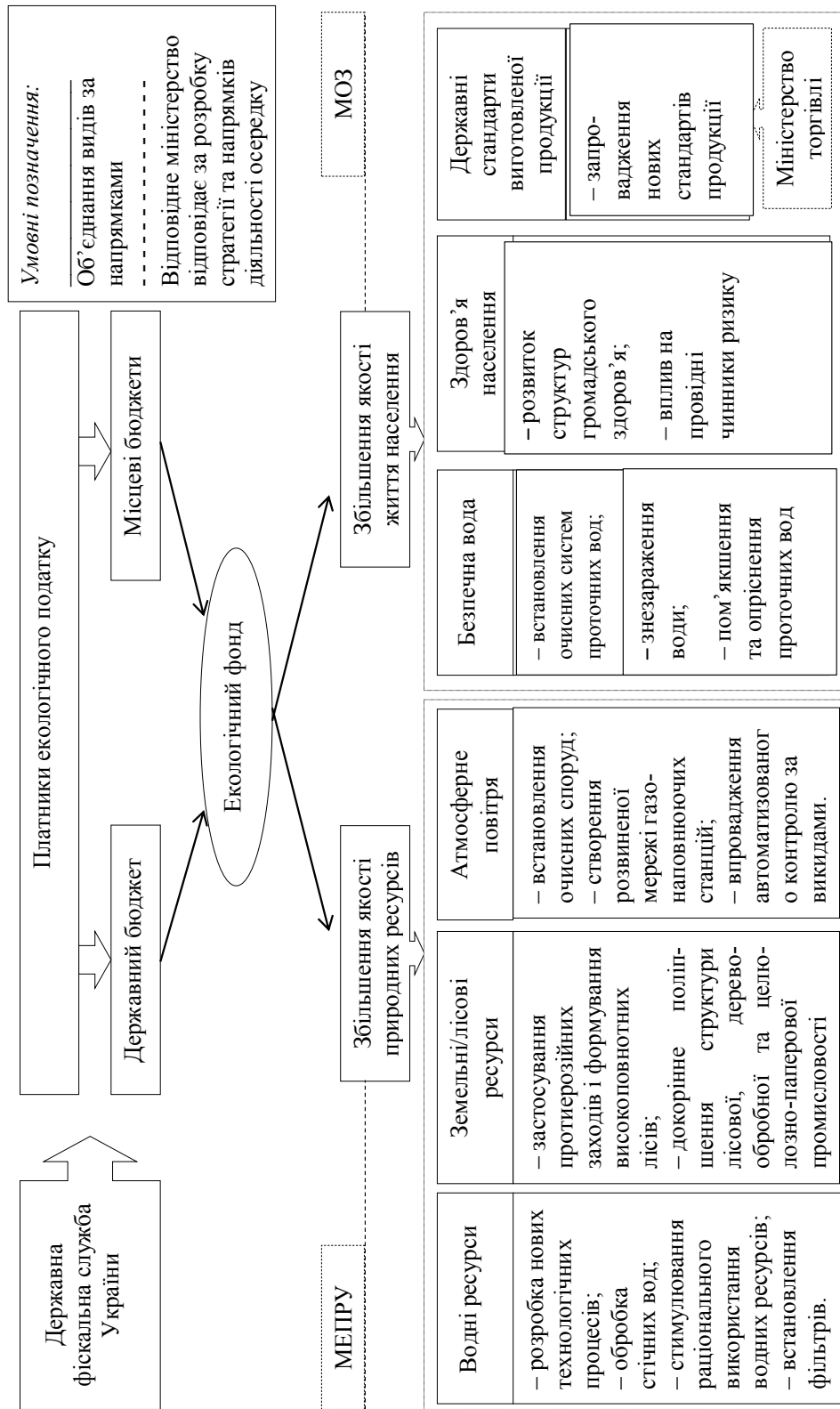

Рис. 2. Механізм функціонування екологічного фонду

Джерело: розроблено авторами

заходів, а решта – на інші статті видатків державного бюджету. Враховуючи курс України на євроінтеграцію, слід акцентувати увагу на необхідності фінансування природоохоронних заходів у межах чинного національного екологічного податку.

Підвищити ефективність чинної в Україні системи екологічного оподаткування можна за рахунок створення екологічного фонду, діяльність якого полягатиме в акумулюванні та використанні ресурсів від надходження екологічних податків, що дасть змогу збільшити якість життя населення та поліпшити навколишнє природне середовище через цільове фінансування.

БІБЛІОГРАФІЧНИЙ СПИСОК:

1. Environmental tax revenues / Eurostat. URL: http://appsso.eurostat.ec.europa.eu/nui/show.do?dataset=env_ac_tax&lang=en.
2. Environmental Eurostat metadata / Eurostat. URL: http://ec.europa.eu/eurostat/ramon/index.cfm?TargetUrl=DSP_PUB_WELC.
3. Pigou A.C. The economics of Welfare: Volume 1. Cosimo Classics. New York, 2005. 412 p.
4. Baumol W.J., Oates W.E. The theory of environmental policy. Cambridge: University press, 1988. 299 p.
5. Веклич О.О. Екологічне оподаткування як механізм підвищення конкурентоспроможності національної економіки. Проблеми формування та реалізації конкурентної політики: матеріали III Міжнародної науково-практичної конференції. Львів: АртДрук 2013. С. 36–37.
6. Галушкіна Т.П. Экономические инструменты экологического менеджмента (теория и практика); НАН Украины, Ин-т проблем рынка и экон.-экол. исслед. Одесса, 2000. 280 с.
7. Гаркушенко О.Н. Состояние и перспективы применения экологических налогов в Украине. Економіка промисловості. 2013. № 3(63). С. 37–46.
8. Кашенко О.Л. Фінанси природокористування. Суми: Університетська книга, 1999. 252 с.
9. Козьменко С.М., Волковець Т.В. Особливості екологічного оподаткування в зарубіжних країнах. Вісник Сумського держ. ун-ту. Серія «Економіка». 2012. № 1. С. 11–18.

REFERENCES:

1. Environmental tax revenues // Eurostat. – http://appsso.eurostat.ec.europa.eu/nui/show.do?dataset=env_ac_tax&lang=en.
2. Environmental Eurostat metadata // Eurostat http://ec.europa.eu/eurostat/ramon/index.cfm?TargetUrl=DSP_PUB_WELC
3. Pigou A. C. The economics of Welfare: Volume 1 / A. C. Pigou – Cosimo Classics. New York, 2005 – 412 p.
4. Baumol W. J. The theory of environmental policy / W. J. Baumol, W. E. Oates. – Cambridge : University press, 1988. – 299 p.
5. Veklych O. O. Ecological taxation as a mechanism for increasing the competitiveness of the national economy / O. O. Veklych // Problems of the formation and implementation of competition policy: materials of the III International scientific and practical conference. – Lviv: ArtDruk 2013. – P. 36-37.
6. Galushkina TP Economic instruments of ecological management (theory and practice) / T. P. Galushkina / NAS of Ukraine, Institute of market problems and econ-ecology. research – Odessa, 2000. – 280 p.
7. Garkushenko O. N. The state and prospects of the application of environmental taxes in Ukraine / O. N. Harkushenko // Economy of industry. – 2013. – No. 3 (63). – P. 37-46.
8. Kashenko O. L. Finances of Nature Management / O. L. Kashenko. – Sumy: University's book, 1999. – 252 p.
9. Kozmenko SM Features of Ecological Taxation in Foreign Countries / S. M. Kozmenko, T. Volkovets // Vysn. Sumy state un-th – 2012. – No. 1. – P. 11-18. – Sir Economy

Samusevych Ya.V.

Ph.D.

Sumy State University

Solodukha M.V.

Student

Sumy State University

Tenyts`ka I.A.

Student

Sumy State University

**PROSPECTS FOR ECONOMIC TAXATION REFORM
IN UKRAINE ACCORDING TO THE EU EXPERIENCE**

The article is devoted to research of possibilities of development of the system of ecological taxation in Ukraine in conditions of harmonization of domestic and European tax legislation. An environmental tax on its economic substance is a compensation for the damage caused to the environment. Therefore, the amount of the environmental tax paid should cover the costs of financing the measures necessary for the restoration of the environment to meet the amount of environmental damage. However, this is not true in Ukraine, so there is a need to analyze the experience of environmental taxation in the EU countries and to introduce the best European practices at the national level.

The main problem of environmental taxation in Ukraine is that environmental tax revenues do not have a specific purpose, although such payments can be used by the government to increase environmental expenditures or to effectively manage national resources.

The experience of creating ecological funds by European countries: Romania and Sweden has been researched.

Increasing the efficiency of the current system of environmental taxation in Ukraine can be achieved through the creation of an Environmental Fund whose activities will consist in the accumulation and use of resources from the receipt of environmental taxes, which will increase the quality of life of the population and improve the natural environment through targeted funding.